

Abiyeva, K. Arzusuna qanad açan qəhrəman // 525-ci qəzet. - 2025. - 24 sentyabr. - № 172. - S. 13.

Şahnur Hüseynov atası Şahin Hüseynov Polşada hərbi xidmətdə olarkən - 1991-ci il noyabrın 30-da dünyaya gəlib. Birinci Qarabağ savaşı başlayanda Şahin Hüseynov Vətənə qayıdıb, ailəsiylə Cəlilabadın Göytəpə qəsəbəsindəki Hərbi şəhərcikdə məskunlaşıb. Şahnur da orta təhsilinə Cəlilabadın Göytəpə qəsəbəsində başlayıb. Sonra Şahin Hüseynov əvvəl Ağcabədidə, sonra isə təqaüdə çıxana qədər Füzulidə hərbi xidmətinə davam edib. Şahnur Füzulinin Mahmudlu 2 saylı kənd tam orta məktəbində oxuyub. Hərbçi ailəsində böyüyən Şahnur uşaqlıqdan hərbi olmaq arzusunda olub.

Bu haqda təkcə valideynləri, dostları deyil, Şahnurun fizika-riyaziyyat müəllimi Narınc xanım da danışdı. Onun Şahnurlu xatirələri ürəyimə doldu, yanaqlarımda iz saldı. İllərdi kəndinin ölüm qoxulu havasını içinə çəkə-çəkə yaşayır bu mərd azəri xanımı: "Bir başqaydı Şahnur. Şagirdlərimi, sənətimi çox sevirəm, amma seçilən, ürəyimdə yeri olan şagirdlər olur. O, belə idi. Çox-çox dəyərliydi mənim üçün. Adətən uşaqlara "Kim olmaq istəyirsən?" sualını veririk. Həmişə "general" deyə cavablandırıb mənim balam. Ona arada "general" deyirdik. Kapitan oldu. Bilirəm ki, mütləq general olacaqdı. O, elə general kimi döyüşüb. Müharibə bizim kənddən başlayır elə bil. Özüm də məscidin yaxınlığında yaşayıram. Kənddə qalan kişilər idi, yalnız dörd qadın qalmışdıq. İlk yaralılar, şəhidlər gəlirdi. Axşamüstü dayana bilmədim qadınlara "məscidə gedək" dedim. Elə bil hiss etdim ki, mənim Şahnurum ordadır. Onu şəhidlərin arasında görəndə inanmadım. Elə bilirdim Şahnur şəhid olmaz. Ailə ilə münasibətim var. Onlara xəbər vermədim. Yalan olar deyə düşündüm... Bu il doğum gününü onsuz qeyd elədik oxuduğu sinif otağında".

Şahnur Hüseynovun hərbi olacağını hamı bilirdi. 8-ci sinifdən sonra C.Naxçıvanski adına hərbi liseyə daxil olur, oranı bitirib 2009-cu ildə H.Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbdə təhsil alıb. Ali Hərbi məktəbdən sonra 2013-cü ildə taqım komandiri kimi hərbi xidmətə başlayıb. 2016-cı il Aprel hadisələrində, Lələtəpə yüksəkliyinin alınmasında qəhrəmanlığı ilə fərqlənib. Hərbi xidmətdə olarkən Yubiley medalları ilə təltif olunub...

2017-ci ildə sevib-seçdiyi Gülyaz xanımla ailə qurub. Sonra daha bir ad alıb: Əlinurun atası.

Taqım, bölük komandiri olan Şahnur taborun qərərgah rəisi kimi də seçilib: intizamı, çalışqanlığı, mədəniyyəti, savadı, təşkilatçılığı, cəsurluğu ilə seçilib.

Atası Şahinin əmiləri İkinci Dünya müharibəsində Berlinə qədər döyüş yolu keçənlərdəndir. Ata deyir ki: "həmişə ona əmilərimi nümunə gətirərdim. Vətənpərvər ruhda böyüyüb Şahnur. Onunla bir hərbi, bir övlad, bir vətəndaş kimi fəxr edirəm. Övladım Vətən oğlu kimi öz borcunu yerinə yetirib, çünki o, təkcə ailəsinin deyil, Vətəninin övladı idi. Mərd yaşadı. Qəhrəman kimi yaşadı".

7 yaşlı Şahnurun himnimizi oxuyarkən çəkilən görüntülərini izlədim. Balaca Şahnurun dəqiq, səlist ifasından çox diqqətimi Şahin Hüseynovun qürur dolu baxışları, özündən razı üz ifadəsi çəkdi. Ata himnimizi ürəklə oxuyan oğluna elə baxırdı ki. Baxışlarından, üzündən "baxın

mənim balaca oğlum Vətən himnini necə böyük ürəklə oxuyur" təbəssümü işıq səpirdi. Bu işıqda oğlunun oxumasından qürurlanan atadan çox, Vətən sevgisindən doğan nur vardı.

Mərd kapitanın anası Hədiyyə Hüseynovanın sözlərini də heyranlıqla dinlədim: "Şahnur tək mənim oğlum deyil ki. Astaranın, Füzulinin - bütün elin övladıdır. Onun dərdi-səri Vətən torpaqları idi. O, bütün arzularına çatmışdı. Oxumuşdu, xoşbəxt ailəsi vardı. Ən böyük arzusu Vətən azadlığını görmək idi. Həmişə deyirdi ki, lazım gəlsə, Şəhid olaram, amma torpaqlarımızı azad edərim. O günü görsəm, bütün həyatım mənə tapacaq. Üzrlü sayın, amma "Şəhid olacam" dedikcə, deyirdim elə demə. Anayam axı. O qədər inanırdı ki, torpaqlarımızın azad olacağına. Mən o qədər inanmırdım, amma o inanırdı. "Bu arzuma da çatacam" deyirdi. Çox ağırdı övlad itkisi. Bütün dərdlərdən ağırdı. Övlad itirən ananın ürəyi yaralıdı. Sağalmaz bu yara. Amma indi düşünürəm ki, oğlum xoşbəxt oldu doğrudan da, bütün arzularına çatdı. Hamının sevimlisi idi. Yaxşı oxuyurdu, yaxşı övlad idi. Uşaqlıqdan hərbiçi olmaq istəyirdi, arzusuna çatdı. Sevdini qızla evləndi. Xoşbəxt ailəsi vardı. Torpaqlarımızın azadlığı uğrunda Şəhid olmağa hazır idi. Bu arzusuna da çatdı. Mən bu gün tək Şahnurun anası deyiləm, bütün şəhidlərin anasıyam. Vətən uğrunda döyüşən bütün oğulların anasıyam".

İlkin Nəhmətov Şahnur Hüseynovun bölüyündə xidmət edib: "Onun haqqında hamıya danışmaq istəyirəm, hamıya. Şəxsiyyət idi, əsl şəxsiyyət. Bütün heyətimiz onu sevirdi. İlk hücum keçdi, düşmənin ön xəttini, müdafiə səddini yaran ilk qəhrəman oldu. Döyüş başlamazdan əvvəl bütün əsgərlərlə görüşdü: Bu günü illərdi gözləyirəm. Xoşbəxtəm. - dedi. Onun düzlüyünə, cəsarətinə heyran edirdik. Onun qanını, bütün Şəhidlərin qisasını aldıq".

2 güllə, 21 qəlpə yarası alan Abbasov Müşfiq: "İnsan idi, İnsan. Çox savadlı, işini bilən igid idi. Nə deyim ki? Bütün əsgərlərinə sevgilə, qayğıyla yanaşırdı. Döyüş başlamazdan əvvəl dedi ki, biz çox xoşbəxtik. Qələbə çalacağıq. Bu torpaqları azad edəcəyik. Bundan böyük xoşbəxtlik ola bilməz. Əslində Şahnur hücumda öndə getməyə, məsafədən bizi idarə edə bilirdi. Amma öndə getdi. Belə cəsur hərbiçilərin sayəsində qələbə çaldıq əslində".

Hər birimizin uşaqlıq arzuları olur. Böyüdükcə arzularımız böyüyür, dəyişir. Kiçik Şahnurun arzusu özündən əvvəl böyümüşdü, dəyişmədi. İnadla "Əsgər olacam. General olacam" - dedi.

"Vətən mənim namusum, qeyrətimdi. Onu sevmirəmsə, bütün sevgilərim yalandı" deyirdi kapitan Şahnur Hüseynov. Düşmənin güvəndiyi Ohanyan səddini dağıtdı, döyüşlərdə göstərdiyi cəsurluq dastan oldu.

"Vətən mənim canımdı. Elə bilirəm torpaqlarımız yox, canımın parçası düşmən əlindədi. Onu azad etməsəm, yarımcan, yarımçıq olacam həmişə. Bütün torpaqlarımızı almalıyıq".

Doğru deyir Şahnur. Vətəni bütöv olmayanın özü də paramparçadı.

Polşada doğuldu, Füzulidə böyüdü, Füzuli uğrunda döyüşlərin qəhrəmanı oldu. Düşmənin çox güvəndiyi Ohanyan səddini yardı - Qələbəyə yol açdı kapitan Şahnur Hüseynov. Sonda doğma kəndinə - Ərçivana qayıtdı.

"Azərbaycan bayrağı" ordeni, "Vətən uğrunda", "İgidliyə görə", "Füzulinin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olundu.

Gülyaz xanıma sevgili həyat dostu, Əlinura qürur duyacaq Ata oldu. Şəbnəm və Şəhriyara əvəzsiz qardaş oldu Şahnur. Atası Şahin bəyin dediyi kimi, vətənpərvər Azərbaycan oğlu oldu. Anası Hədiyyə xanımın dediyi kimi, ən böyük arzusuna çatdı - xoşbəxt oldu.

Xoşbəxtliyi özündən əvvəl ölənlər çoxdur. Özündən sonra xoşbəxtliyi yaşayanlar isə çox azdır - Şahnur Hüseynov kimi.